

РЕШЕНИЕ

№ 4773

гр. София, 01.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.10.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора М. Малинова, като разгледа дело номер **5542** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с
чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] [населено място] срещу
Решение от 05.04.2011 година, постановено по н.а.х.дело №12918/2010 година по описа
на СРС,7 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №НП164/18.08.2010
година на Директор ТД на НАП- С.- град, с което последният на основание чл.47,ал.3
от Закона за счетоводството наложил на [фирма] [населено място] имуществена
санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.40, ал.1,т.1 от Закона за
счетоводството.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и
незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение.Твърди се,че СРС неправилно
е приел ,че сроковете по чл.34 от ЗАНН- преклузивни не са изтекли, защото
бездействието на дружеството е станало известно още на 01.07.2009 година- когато е
изтекъл срокът за обявяване на годишния финансов отчет на дружеството и това е
именно моментът, в който нарушителят е бил известен, а актът е съставен едва на
10.06.2010 година. Сочи се още,че при издаването на наказателното постановление е
допуснато съществено процесуално нарушение, в посока непосочване описание на
нарушението, което е съществено и води до отмяна на наказателното постановление
само на това самостоятелно основание.Сочи се още, че дружеството е

пререгистрирано на 16.09.2008 година и не са приложени и обсъдени разпоредбите на чл.9а от ПЗР на Закона за счетоводството.Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание,касаторът- [фирма]-С. град,редовно и своевременно призован,не изпраща представител.

Ответникът по касация- ТД на НАП- [населено място],редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт К.,редовно упълномощена,която оспорва жалбата като неоснователна и моли решението на СРС като правилно да бъде оставено в сила.

Представителят на СГП-прокурор М.,изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите,възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна, но по съображения различни от сочените нея.

От събраните по делото доказателства е видно ,че 18.05.2010 година, Директор на Агенцията по вписванията с Писмо изх.№ 13-00-483/18.05.2010 година уведомирал Изпълнителен директор на НАП-гр.С.,че по повод негово писмо от 11.05.2010 година му предоставя Справка относно търговците, за които не е подадено заявление за обявяване на Годишния финансов отчет пред Агенцията по вписванията-Търговски регистър, измежду които и касаторът [фирма] [населено място].

На 10.06.2010 година, служители при ТД на НАП- [населено място] извършили проверка при която установили ,че [фирма] регистрирано в офис”П.” е подал Годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за финансовата 2008 година на 31.03.2009 година, с която декларирал дейност и установили, че в срок до 30.06.2009 година,жалбоподателят не е изпълнил задължението си, визирано в разпоредбата на чл.40,ал.1 от Закона за счетоводството- да подаде заявление в така посочения срок и да публикува годишния си финансов отчет за 2008 година в Търговския регистър. За констатираното нарушение е съставен АУАН от същата дата, предявен на нарушителя срещу подпис и подписан от страна на представителя на дружеството- касатор без възражения.Въз основа на акта, е издадено и Наказателно постановление № 164/18.08.2010 година, с което на касатора е наложена имуществена санкция на основание чл.47,ал.3 от Закона за счетоводството в размер на 2000 лева.

Районният съд е обсъдил събраните по делото доказателства- както писмени, така и гласни, и на тази база обосновано е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в чл.40, ал.1 от Закона за счетоводството, сочещо , че в срок до 30 юни на следващата година, предприятията публикуват годишния си финансов отчет и консолидирания финансов отчет, годишния доклад за дейността си и годишния си консолидиран доклад за дейността,приети от общото събрание на съдружниците/ акционерите или от съответния орган- търговците по смисъла на Търговския закон- чрез заявяване и представяне за обявяването им в търговския регистър.- в случая иеменно до дата 30.06.2009 година ,касаторът не е заявил и представил за обявяване в Търговския регистър годишния си финансов отчет за 2008 година, въпреки, че през тази година е бил действащ и е развивал дейност.Правилен е изводът на СРС, че

след като нарушението и нарушителят са известни, правилно е ангажирана отговорността на касатора. СРС е изложил аргументи в посока липса на основания за прилагане на преклузията, визирана в чл.34 от ЗАНН, които се споделят от настоящата съдебна инстанция. Наред с това, твърдението на касатора ,че сроковете по чл.34 от ЗАНН са изтекли, предвид обстоятелството,че Търговският регистър е публичен, е неоснователно. На първо място вярно е ,че Търговският регистър е публичен и всеки има достъп до него, но този факт сам по себе си не води автоматично до това ,че нарушителят е бил известен още на 01.07.2009 година,защото незааявяване за обявяване в Търговския регистър на Годишния финансов отчет, представлява нарушение, извършено чрез бездействие и нарушението се осъществява непрекъснато,докато не бъде преустановено, респективно установено. Видно от всички доказателства по делото е, че едва на 10.06.2010 година е открит нарушителят-когато е извършена проверката и когато именно е съставен АУАН, т. е тримесечният срок по чл.34 от ЗАНН безспорно е спазен. Настоящият съдебен състав намира,че и едногодишният срок от извършване на нарушението, който е започнал да тече на 01.07.2009 година и изтичащ на 30.06.2010 година, също е спазен- Акът за установяване на нарушението е издаден на 10.06.2010 година в рамките на този едногодишен срок. С оглед на това преклузията не е налице и съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно – наказателната отговорност на касатора за извършено от него нарушение на чл.40, ал.1 от Закона за счетоводството.Неоснователен е доводът на касатора ,че съдът не е изложил никакви мотиви относно приложението на чл.9а от ПЗР на Закона за счетоводството, защото на първо място в подадената пред СРС бланкетна жалба изобщо не е посочен довод за приложение на тази разпоредба. На второ място, в хода на съдебното производство пред СРС, касаторът не е осигурил участие на представител, който да поддържа тази теза или пък да поиска събиране на доказателства, или пък най- малкото за твърдение в тази насока. На следващо място, едва с касационната жалба се правят доводи за приложение на чл.9а от ПЗР на ЗС и се излагат доводи за пререгистрация на дружеството през 2008 година.-16.09.2008 година. На първо място, твърдението, че е извършена пререгистрацията на дружеството именно на тази дата е положителен факт, който следва да бъде установен от самия жалбоподател- чрез представяне на надлежни писмени доказателства, които пред настоящата съдебна инстанция липсват, да не говорим,че изобщо не са представени и и пред СРС.На второ място, санкционната норма на чл.47,ал.3 от Закона за счетоводството предвижда алтернатива- който наруши изискванията на чл. 40 или на § 9а от Преходните и заключителните,разпоредби за публикуване на актовете по чл. 40, ал. 1 - 3, се наказва с глоба в размер от 1500 до 2000 лв., а на юридическо лице и едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 3000 лв. Разпоредбата на чл.9а от ПЗР пък/ ДВ, бр. 50 от 2008 г. постановява, че търговците, които са пререгистрирани съгласно § 4, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за търговския регистър в периода от 1 януари до 31 май на съответната година, заявяват и представят за обявяване в търговския регистър в срок до 30 юни на същата година актовете по чл. 40, ал. 1 - 3 за годините от 2007 г. до годината, предхождаща годината на пререгистрация включително, както следва,при пререгистрация през 2008 г. - актовете за 2007 г., при пререгистрация през 2009 г. - актовете за 2007 и 2008 г.,при пререгистрация през 2010 г. - актовете за 2007, 2008 и 2009 г.. и при пререгистрация през 2011 г. - актовете за 2007, 2008, 2009 и 2010 г, а според алинея втора на същия текст-Търговците, които са

пререгистрирани съгласно [§ 4, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за търговския регистър](#) в периода от 1 юни до 31 декември на съответната година, заявяват и представят за обявяване в търговския регистър в тримесечен срок от датата на пререгистрацията си актовете по [чл. 40, ал. 1 - 3](#) за годините от 2007 г. до годината, предхождаща годината на пререгистрация включително, както следва, при пререгистрация през 2008 г. - актовете за 2007 г., при пререгистрация през 2009 г. - актовете за 2007 и 2008 г., при пререгистрация през 2010 г. - актовете за 2007, 2008 и 2009 г. Дори и да се приеме, тезата на жалбоподателя, която е неподкрепена с никакви доказателства, че е извършил пререгистрация именно на 16.09.2009 година, то по делото отново не се съдържат никакви доказателства, сочещи, че именно по реда и сроковете, визирани в чл. 9а от ПЗР на ЗСч същият е заявил за обявяване Годишния си финансов отчет в Търговския регистър, или пък изобщо, че е подал и извън сроковете заявление за обявяване.

Неоснователен е доводът на касатора, че в наказателното постановление и в акта, въз основа на който е издадено липсва описание на нарушението и кога е извършено. На първо място, самият процесуален представител на касатора изрично в жалбата си е посочил, че е извършил бездействие. Този вид нарушение-незаявяване за обявяване в Търговския регистър на ГФО, винаги се осъществява чрез бездействие, и при нарушенията, осъществени чрез бездействие е съществено, че и те траят докато не бъдат установени, респективно преустановени, при което няма как да бъде посочена датата на извършването му.

Настоящият съдебен състав намира, че административно-наказващият орган правилно е ангажирал административно-наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в предвидения и действащ към момента на извършване на нарушението и издаване на наказателното постановление размер от 2000 лева. Решението на СРС е в съответствие с действащите към момента на постановяването му санкционни разпоредби. След постановяване на решението на СРС обаче-05.04.2011 година е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл. 47, ал. 3 от Закона за счетоводството, обнародвана в ДВ бр. 34 от 2011 г. в сила от 3.05.2011 г., според която който наруши изискванията на чл. 40 или на § 9а от преходните и заключителните разпоредби за публикуване на актовете по чл. 40, ал. 1 - 3, се наказва с глоба в размер от 500 до 2000 лв., а на юридическо лице и едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., при което предвиденият по време на извършване на нарушението минимален размер на санкцията за юридически лица-2000 лева е намален на 500 лева, и е налице хипотезата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, предполагаща приложението на по-благоприятния закон, което от своя страна обуславя отмяна на решението на СРС и изменение на наказателното постановление до предвидения в изменената разпоредба минимален размер от 500 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 05.04.2011 година, постановено по н.а.х.дело №12918/2010 година по описа на СРС, 7 състав, потвърждаващо Наказателно постановление № 164/18.08.2010 година на Директор ТД на НАП- С.- град, с което последният на основание чл. 47, ал. 3 от Закона за счетоводството наложил на [фирма]

[населено място] имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.40, ал.1,т.1 от Закона за счетоводството И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №164/18.08.2010 година на
Директор ТД на НАП- С.- град, с което последният на основание чл.47,ал.3 от Закона за счетоводството наложил на [фирма] [населено място] имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.40, ал.1,т.1 от Закона за СЧЕТОВОДСТВОТО, КАТО НАМАЛЯВА РАЗМЕРА НА ИМУЩЕСТВЕНАТА САНКЦИЯ ОТ 2000 ЛЕВА НА 500 ЛЕВА.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

1

2

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.